

Независимо че е налице положителна тенденция в съотношението минимална - средна работна заплата (СРЗ), то все още е твърде ниско в сравнение с европейските страни. Прогнозите за задържане на МРЗ през настоящата година на равнището 100 лв. не само ще влоши това съотношение, но ще я отдалечи още повече от абсолютната граница на бедността. Данните от таблицата показват пък пълната необвързаност на гарантирания минимален доход с линията на бедност.

Очевидно трябва да се търсят възможности за влияние не само на национално, но и на отраслово и браншово равнище. Усилията трябва да се насочат към формирането на минимални стандарти, гарантиращи възпроизводството на работната сила в различни браншове. Това е твърде важно при воденето на преговори и сключването на колективни трудови договори. Не можем да не отчетем факта, че цели браншове (особено от леката промишленост, търговията) са изключително ниско платени: немалка част от заетите, а дори и цели предприятия работят на минимална работна заплата.

Високото равнище на безработица в определени региони и острият недостиг на работни места принуждава много хора да приемат работа при всякакви условия и на всяка цена. Като се има предвид, че с тези средства се издържа в най-добрия случай поне още половин член от домакинство, става ясно, че това вече дори не е риск, а чисто и просто възпроизводство на бедност. От своя страна, това силно деформира пазара на труда и го прави неконкурентоспособен, което впрочем е много точно отразено в последните два годишни доклада на Центъра за икономическо развитие.

ИДЕНТИФИЦИРАНА И СКРИТА БЕДНОСТ - СОЦИАЛНИТЕ ИНСТРУМЕНТИ НА ЕДНА ПО-ЕФЕКТИВНА ПОЛИТИКА

Във всяка страна основният инструмент в борбата с бедността е системата на социално подпомагане. Макар да е общоприето схващането, че това е една пасивна и в редица случаи демотивираща мярка, тя е

обективно необходима в стремежа към толерантност и социален мир в обществото.

Със законодателните промени в системата за социално подпомагане бе заложена нова философия, която се подчинява на няколко основни принципа:

Първият слага началото на законово уреждане на правата и задълженията на гражданите в неравностойно положение - в съответствие с изискванията на Социалната харта за правата на човека.

Вторият утвърждава като основен принцип за социална защита принципа на солидарност между поколенията.

Третият разширява обхвата на субектите - извършители на социални услуги, чрез включването на неправителствени организации, физически и юридически лица.

Четвъртият засилва ролята на семейството и обществото в отговорността за опазване на хората в неравностойно положение, като се преминава към индивиду-